

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/154/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512203011
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512203011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu Telefónica Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 24, IČO: 35 848 863, zastúpeného Soukeník - Štrpka s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti žalovanému L. L., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v S.W. F., W. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1.593,09 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 29. septembra 2014 č.k. 17C/246/2012 - 98 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 52,88 eura k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.593,09 eura s príslušenstvom, a to titulom dlhu žalovaného vo výške 751,31 eura na cene ním poskytnutých služieb zo zmlúv o pripojení zo dňa 5.7.2007 a zmluvnej pokuty v sume 841,78 eura, a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 189,60 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že účastníci konania uzatvorili dňa 5.7.2007 zmluvy o pripojení spolu s dodatkami, na základe ktorých žalobca dodal žalovanému SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a prideliť telefónne čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX k mobilným telefónom, ktoré si žalovaný zvolil. Pretože žalovaný nezaplatil cenu hovorného, ktoré žalobca vyúčtoval (faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 17.2.2009 na sumu 414,86 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 13.3.2009 na sumu 263,46 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 14.4.2009 na sumu 63,49 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 14.5.2009 na sumu 3 eura a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 11.6.2009 na sumu 6,50 eura), a nezaplatil mu ani zmluvné pokuty za porušenie zmluvných povinností, vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX na sumu 420,89 eura a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 420,89 eura, splatnými dňa 1.6.2009, žalobca listom zo dňa 14.4.2009 odstúpil od zmlúv o pripojení s tým, že žalovaného upozornil, že ak mu cenu služieb neuhradí do 7.5.2009, dňom 14.5.2009 nadobudne odstúpenie účinnosť. Ďalej zistil, že žalovaný odstúpenie od zmluvy prevzal dňa 4.5.2009, dlh však žalobcovi nezaplatil.

Poukazom na námietku premlčania žalobcom uplatneného peňažného nároku, vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 13.11.2012, po právnom posúdení veci podľa § 48, § 457, § 100 a § 107 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 15.2.2012 po uplynutí premlčacej doby. Dôvodil pritom, že v dôsledku odstúpenia žalobcu od zmlúv listom dňa 14.4.2009, zmluvy o pripojení zanikli s účinnosťou od 14.5.2009, dňom 15.5.2009 začala plynúť dvojročná subjektívna lehota na podanie žaloby, ktorá žalobcovi uplynula dňa 14.5.2011 a žalobca preto podal žalobu na súd dňa 15.2.2012 oneskorene. Doplnil, že z uvedeného dôvodu sa otázkou prijateľnosti či neprijateľnosti zmluvných dohôd nezaoberal.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov jeho právneho zastúpenia vo výške 189,60 eura, ktoré vyčíslil podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov za jeden úkon právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia. Za ďalšie tri úkony právnej služby, vyúčtované v podaní zo dňa 23.6.2014, vedľajšiemu účastníkovi odmenu nepriznal s odôvodnením, že skutočnosti, ktoré uviedol v tomto podaní, nemali vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vecnú relevanciu a nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi, aby tieto skutočnosti uviedol už vo svojom prvom vyjadrení zo dňa 13.11.2012.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 95,29 eura. Namietol, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil jeho nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a nesprávne aplikoval ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Odo 131/2003, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo 30/2012, na znenie § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 43 ods. 1 a ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, bod 6.7 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. (ďalej len "všeobecné podmienky"), bod 6.8 všeobecných podmienok, podľa ktorého v prípade odstúpenia zmluvy končí jej platnosť dňom doručenia oznámenia o odstúpení druhej strane, pokiaľ nie je v oznámení o odstúpení uvedený neskorší deň a tiež na bod 6.9 všeobecných podmienok, podľa ktorého ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb a všetky iné peňažné záväzky voči nemu. Tvrdil, že zmluvné strany si dohodli iný postup ako ten, ktorý predpokladá § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to taký, že platnosť zmluvy o pripojení končí dňom doručenia oznámenia o odstúpení druhej strane, pokiaľ nie je v oznámení o odstúpení uvedený neskorší deň. Z uvedeného mal žalobca za to, že medzi stranami nenastúpil právny režim bezdôvodného obohatenia a na jeho nároky, ktoré vznikli počas platnosti zmluvy o pripojení zo dňa 5.10.2007 je potrebné aplikovať ust. § 101 Občianskeho zákonníka o trojročnej premlčacej dobe, námietka premlčania vedľajšieho účastníka je nedôvodná, pretože svoj nárok uplatnil na súde včas. V časti odvolania voči výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka spochybnil účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie ako odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 375/2013 a sp. zn. 9Co 375/2013) tvrdil, že vedľajší účastník ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní má byť spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov. Navyše vstúpil do sporu automaticky, zastúpený právnym zástupcom bez toho, aby vedel vopred o konkrétnych okolnostiach daného sporu a aj preto si v rozpore so zámerom zákonodarcu uplatnil náhradu trov, ktoré na svoje právne zastúpenie vynaložil neúčelne.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania celkovo v sume 95,71 eura (z toho sumu 71,37 eura podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, režijný paušál vo výške 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, zvýšené o 20% DPH v sume 15,95 eura). S argumentáciou žalobcu v odvolaní vedľajší účastník nesúhlasil. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa vo svojom rozsudku náležite a dostatočne argumentoval, prečo žalobu v celom rozsahu zamietol. Poukázal na znenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmysel ktorého je v tom, že aj keď spotrebiteľ súhlasí, aby sa jeho právny vzťah s dodávateľom riadil na základe úpravy vo všeobecných obchodných podmienkach, resp. na základe úpravy v § 262 ods. 1

Obchodného zákonníka režimom obchodného kódexu, nemôže si privodiť zhoršenie svojho právneho postavenia, ktoré mu garantuje Občiansky zákonník. Poukázal pritom na závery právnej teórie, podľa ktorých zmluvná podmienka koncipovaná v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy spotrebiteľa nezaväzuje, pokiaľ je formulovaná nevýhodnejšie oproti právnej úprave Občianskeho zákonníka, t.j. tzv. jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany spotrebiteľa pri predformulovaných štandardných zmluvách (Kristián Šach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá a nakladateľstvá Aleš Čeněk s.r.o., 2009) a na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 19.7.2013 sp. zn. I.ÚS 402/2013-10. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách konania poukázal na skutočnosť, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, aby sa účastník odborne spôsobilý nemohol dať v súdnom konaní zastúpiť advokátom. Vo vzťahu k námietke účelnosti trov konania poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo 4/2010, II.ÚS 281/2011, uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 10.12.2012 č.k. 6Co 204/2012-141 i závery právnej doktríny, podľa ktorej trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, keďže každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, mimoriadne vydanie bulletinu Slovenskej advokácie 1997, str. 53).

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania § 214 ods. 2 O.s.p., keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ust. § 156 ods. 3 O.s.p., kedy miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli. Vykonané dokazovanie následne vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Súd prvého stupňa vychádzajúc zo zisteného a účastníkmi nespochybnovaného skutkového stavu, že žalobca účinne odstúpil od zmlúv o pripojení, ktoré uzatvoril so žalovaným dňa 5.7.2007, správne uzavrel, že účinným odstúpením došlo k zániku práv a povinností zo zmlúv o pripojení a medzi účastníkmi nastúpil právny režim bezdôvodného obohatenia. Za stavu, že vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného peňažného nároku, námietku premlčania posúdil v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, nadväzujúcou na stanovisko publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 29/1983, a správne rozhodol, ak žalobný návrh z dôvodu premlčania žalobcom uplatnenej peňažnej pohľadávky bez ďalšieho zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov vecne správny a preto je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd udáva nasledovné:

Z obsahu žaloby zrejme, že žalobca uplatnenie svojho peňažného nároku odvodzoval tvrdením, že odstúpil od zmlúv o pripojení podľa čl. 6.7 písm. a) všeobecných podmienok, pretože žalovaný sa nezaplacením faktúr v lehote ich splatnosti dostal do omeškania a vyúčtované poplatky za poskytnuté telekomunikačné služby žalovaný neuhradil ani napriek jeho výzvam, čím jednoznačne vymedzil skutkový základ uplatneného práva. Za takejto situácie súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vychádzajúc z dôkazného tvrdenia žalobcu, ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p.), správne vykonal dokazovanie a hodnotil vec s prihliadnutím na žalobný petit a na žalobou vymedzené rozhodné skutočnosti, z existencie ktorých žalobca opodstatnenosť svojej pohľadávky vyvodzoval a nemal dôvod skúmať opodstatnenosť pohľadávky z iného, než z uplatneného skutkového dôvodu. Rovnako správne potom dôvodnosť uplatnenia námietky premlčania skúmal vo

vzťahu k žalobným tvrdeniam (k žalobcom uvádzaným skutkovým okolnostiam prípadu) a vo väzbe na zistený skutkový stav na vec správne aplikoval právnu úpravu dôsledkov odstúpenia od zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (ex tunc), ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Pokiaľ žalobca až v podanom odvolaní tvrdil, že uzatvoril so žalovaným dohodu o iných účinkoch odstúpenia od zmluvy, poukazom na znenie bodu 6.8. a 6.9 všeobecných podmienok, ide o novo uvedené skutočnosti, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa napriek opakovanému poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (č.l. 59, 93 a 97 súdneho spisu). V tomto smere nemohli byť preto relevantným odvolacím dôvodom a odvolací súd v aktuálne platnom systéme neúplnej apelácie na ne nemohol prihliadnuť (§ 205a O.s.p.).

Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať, že z obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že právny vzťah, ktorý existuje medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom ide o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného, ktorý nemal možnosť obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť a ani ho neovplyvnil. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nesmú pod hrozbou absolútnej neplatnosti obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za také sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4, písm a/ Občianskeho zákonníka), kde možno zaradiť práve obchodné podmienky. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Samotné tvrdenie žalobcu o existencii dohody o odlišných účinkoch odstúpenia od zmlúv o pripojení (v článku 6.8. a 6.9. všeobecných podmienok) splnenie podmienky individuálneho dojednania posudzovanej zmluvnej klauzuly tak bez ďalšieho nepreukazuje (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Navyiac takáto dohoda, ako i ujednania zakladajúce ním tvrdený nárok žalobcu na zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť bez ďalšieho len súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej, t.j. listiny, na ktorú spotrebiteľ (v danom prípade žalovaný) pripojí svoj podpis.

Z uvedeného možno vyvodiť, že pri zohľadnení aspektu materiálnej rovnosti medzi spotrebiteľom a dodávateľom, princípu dôvery a poctivosti v zmluvných vzťahoch, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch účastníkov, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, odvolacie námietky žalobcu zmenu, či zrušenie rozsudku nie sú spôsobilé privodiť, pričom odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu existenciu vád v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v konaní nezistil a nezistil ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), súd prvého stupňa rozhodol vo veci vecne správne.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci i vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobcu zaviazal na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, spočívajúcich v trovách jeho právneho zastúpenia.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (ako je tomu aj v tejto prejednávanej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Takýmto osobitným predpisom je i zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek

hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel vynaložiť. Priznávanie náhrady trov konania sa riadi predovšetkým zásadou úspechu v konaní, pričom predpokladmi, na základe ktorých vznikne účastníkovi nárok na náhradu trov konania, sú plný alebo čiastočný úspech vo veci a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť buď tak, že prizná náhradu všetkých trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.), alebo náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

V danej veci súd žalobu zamietol z dôvodu vedľajším účastníkom úspešne vnesenej námietky premičania žalobcom uplatneného nároku. Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal procesne neúspešného žalobcu. Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 4 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavom výroku ako aj vo výroku o trovách konania účastníkov podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkmi odvolacieho konania boli iba žalobca a vedľajší účastník a v odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 52,88 eura, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 35,68 eura (1/2 zo 71,37 eura) podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, náhrady miestnych telekomunikačných výdavkov a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), zvýšené o 20% DPH vo výške 8,81 eura (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.